

Astăzi, Miercuri, 18 Martie, 2026

Sf. Ier. Chiril, arhiepiscopul Ierusalimului

Isaia 26

²¹ Că, iată, din locașul Său cel sfânt va aduce Domnul mânie peste locuitorii pământului; la rândul său, pământul își va da pe față sângele și nu-i va mai ascunde pe cei uciși.¹

Isaia 27

¹ În ziua aceea va aduce Dumnezeu sabia cea sfântă și mare și puternică asupra balaurului, a șarpelui ce fuge, asupra balaurului, a șarpelui încolăcit, și va ucide balaurul.²

² În ziua aceea va fi o vie frumoasă

¹ Domnul către Cain: „Glasul sângelui fratelui tău strigă spre Mine din pământ” (Fc 4, 10).

² Profeție asupra înfrângerii Satanei. „Sabia”: „sabia Duhului, care este cuvântul lui Dumnezeu” (Ef 6, 17); de aici, „Cuvântul” (Logosul) lui Dumnezeu, Iisus Hristos, El Însuși Dumnezeu (In 1, 1). Balaurul: „Balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se cheamă diavol și Satana” (Ap 12, 9). El e „șarpele ce fuge” din fața lui Iisus (Mt 8, 29) și „șarpele încolăcit”, sinuos, înșelător, fascinant. Sf. Vasile cel Mare tâlmăcește: Cel ce-i urmează șarpelui demonstrează că însăși viața lui e încolăcită, inegală, schimbătoare, bântuită de contradicții.

și un dor de a-i cânta o cântare:³

³ Cetate tare sunt eu, cetate împresurată; zadarnic o voi uda, că noaptea-i ca și cum n’ar fi, iar ziua zidul va cădea.

⁴ E cineva să nu și-o fi dorit? Cine-i acel ce mă va pune să duc eu grija paielor din câmp? Din pricina acestui război am lepădat-o; de aceea făcut-a Domnul asupră-i toate câte El a rânduit.

⁵ Sunt arsă scrum. Cei ce locuiesc în ea strigă: — Să facem pace cu El, să facem pace!

⁶ Cei care vin sunt fiii lui Iacob; Israel va odrăsli și va înflori și de rodul său va fi plină lumea.⁴

⁷ Fi-va el lovit așa cum a lovit? fi-va el ucis așa cum a ucis?

Facerea 9

¹⁸ Iar fiii lui Noe care au ieșit din

³ Profetul schimbă registrul și introduce un scurt poem alegoric asupra Ierusalimului împresurat și nimicit de dușmani (dar nu fără știrea, îngăduința sau planul lui Dumnezeu).

⁴ Strigătul de pace a însemnat pocăință, iar pocăința nu întârzie să-și arate rodul.

corabie erau Sem, Ham și Iafet. Iar Ham era tatăl lui Canaan.

¹⁹ Aceștia sunt cei trei fii ai lui Noe; din ei s'au răspândit [oamenii] pe 'ntregul pământ.

²⁰ Noe a prins a fi lucrător de pământ și a sădit vie.

²¹ Și a băut vin și s'a îmbătat și s'a dezvelit în cortul său.

²² Iar Ham, tatăl lui Canaan, a văzut goliciunea tatălui său și, ieșind afară, le-a spus celor doi frați ai săi.

²³ Dar Sem și Iafet au luat o haină, și-au pus-o amândoi pe umeri și, mergând cu spatele'nainte, au acoperit goliciunea tatălui lor; cum ei își aveau fețele întoarse înapoi, n'au văzut goliciunea tatălui lor.

²⁴ Când Noe s'a trezit din vin, a înțeles ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr,

²⁵ și a zis: „Blestemat să fie Canaan! Robul robilor le va fi el fraților săi!”

²⁶ Și a zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem, iar Canaan să fie robul său;

²⁷ să-l înmulțească⁵ Dumnezeu pe

⁵ Literal: să-i lărgească (neamul). În ebraică, joc de cuvinte între **yēfēt** = Iafet și **yafte** = a lărgi. Binecuvântarea implică nu numai creșterea în număr a urmașilor lui Iafet, ci și extinderea lor

Iafet și să locuiască'n corturile lui Sem, iar Canaan să le fie slugă”.

²⁸ După potop, Noe a mai trăit trei sute cincizeci de ani.

²⁹ Iar de toate, zilele lui Noe au fost nouă sute cincizeci de ani; și a murit.

Facerea 10

¹ Iată-i pe urmașii fiilor lui Noe: Sem, Ham și Iafet, cărora li s'au născut fii după potop.

Proverbele lui Solomon 12

²³ Urâciune Îi sunt Domnului buzele mincinoase, dar cel ce lucrează cu credincioșie Îi e bineprimit.

²⁴ Omul care cunoaște e tron al priceperii, dar inima nebunilor întâmpinată va fi cu blesteme.

²⁵ Mâna celor aleși va dobândi cu ușurință stăpânire, dar cei vicleni vor fi de pradă.

²⁶ Un cuvânt înfricoșător înfricoșează inima dreptului, dar o veste bună îl înveselește.

²⁷ Cel ce hotărăște⁶ drept își devine sieși prieten, dar gândurile necredincioșilor sunt lipsite de milă.

pe teritorii vaste.

⁶ **epignómon** înseamnă, de fapt, „arbitru”, adică cel ce ia o decizie între două părți adverse.

Pe cei ce păcătuiesc îi vor ajunge relele, iar calea necredincioșilor îi va duce aiurea.

²⁸ Omul viclean nu va nimeri vânatul, dar omul curat e o avere scumpă.

²⁹ În căile dreptății se află viață, dar căile celor ce nu uită răul duc spre moarte.⁷

Proverbele lui Solomon 13

¹ Copilul isteț e ascultător față de tatăl său, dar cel neascultător se va nimici.

² Omul bun va mânca din roadele dreptății, dar viețile nelegiuiților se vor sfârși de timpuriu.

³ Cel ce-și păzește gura, sufletul și-l păzește; dar cel care-și pripește buzele, frică-și va aduce sieși.

⁴ Cel fără nici o treabă o duce'ntr'o poftă, dar mâinile celor harnici se află'n luare-aminte.

⁵ Omul drept urăște vorba nedreaptă, dar necredinciosul e rușinat și n'are încredere.

⁷ Sf. Maxim Mărturisitorul: „Supărarea este împletită cu amintirea răului. Prin urmare, când mintea va oglindi cu supărare fața fratelui, vădit este că-și amintește răul de la el. Dacă-ți amintești de răul făcut de cineva, roagă-te pentru el și vei opri patima din mișcare, despărțind, prin rugăciune, supărarea de amintirea răului pe care ți l-a făcut”.

⁶ Dreptatea îi păzește pe cei lipsiți de răutate, dar pe cei necredincioși îi face răi păcatul.

⁷ Sunt unii care, neavând nimic, se îmbogățesc, și sunt alții care se umilesc în mijlocul multor bogății.

⁸ Bogăția omului e răscumpărarea vieții lui, dar săracul nu suferă amenințarea.

⁹ Dreptii au pururea lumină, dar lumina necredincioșilor se va stinge. Sufletele viclene se rătăcesc în păcate, dar dreptii au îndurare și miluiesc.

¹⁰ Omul rău cu sudalmă face răul, dar cei ce se cunosc pe ei înșiși sunt înțelepți.⁸

⁸ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

În limba rusă, cuvântul „botez” (*krescenie*) este apropiat de cuvântul „cruce” (*krest*). Fericită potrivire: căci deși lucrarea văzută a botezului este afundarea, ființa sa este împreună-răstignirea cu Hristos pe crucea lăuntrică, duhovnicească. Apostolul Pavel grăiește: „Omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El” (*Rom. 6, 6*). Aceasta nu este o acțiune mecanică, ci o schimbare sufletească sau o întoarcere totală a gândurilor, scopurilor, dorințelor, simțămintelor. Mai înainte, toate acestea erau mânjite de iubirea de sine; acum ele sunt închinare cu lepădare de sine lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, prin harul Duhului Sfânt. Vei zice: „n-am știut asta când am fost botezat”. Acum pricepi și trebuie să iei asupra conștiinței tale împlinirea sensului botezului, fiindcă el este de neșters. Chiar și la judecată pecetea lui se va vădi fie ca să te apere, fie ca să te osândească.⁹

⁹ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.